

- 3) Direktiv 92/43 ska tolkas så, att när det görs en ny bedömning av konsekvenserna för ett område i syfte att rätta fel som konstaterats beträffande den tidigare bedömning som gjorts innan området fördes upp på listan över områden av gemenskapsintresse eller beträffande den bedömning i efterhand som gjorts i enlighet med artikel 6.2 i direktivet, trots att planen eller projektet redan har genomförts, så får kraven på en kontroll som görs i samband med en sådan bedömning inte ändras med anledning av att beslutet att godkänna planen eller projektet var omedelbart verkställbart, av att begäran om interimistiska åtgärder hade avslagits och av att avslagsbeslutet inte längre kunde överklagas. Denna bedömning ska dessutom beakta de risker för försämringar eller störningar som kan ha betydande konsekvenser i den mening som avses i artikel 6.2, vilka eventuellt uppstått till följd av att planen eller projektet genomförts.
- 4) Artikel 6.4 i direktiv 92/43 ska tolkas så, att kraven på den kontroll som görs i samband med prövningen av alternativa lösningar inte får ändras med anledning av att planen eller projektet redan har genomförts.

(¹) EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 januari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – DHL Express (Italy) Srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA mot Autorità Garante della Concorrenza e del mercato

(Mål C-428/14) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Konkurrenspolitik — Artikel 101 FEUF — Förordning (EG) nr 1/2003 — Området internationell godsbefordran — Nationella konkurrensmyndigheter — Rättslig status för Europeiska konkurrensnätverkets instrument — Nätverkets modellprogram för förmånlig behandling — Ansökan om immunitet framställd till kommissionen — Förenklad ansökan om immunitet som getts in till nationella konkurrensmyndigheter — Förhållandet mellan dessa båda ansökningar)

(2016/C 098/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DHL Express (Italy) Srl, DHL Global Forwarding (Italy) SpA

Motpart: Autorità Garante della Concorrenza e del mercato

Ytterligare deltagare i rättegången: Schenker Italiana SpA, Agility Logistics Srl

Domslut

- 1) Unionsbestämmelserna, särskilt artikel 101 FEUF och rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 FEUF] och [102 FEUF], ska tolkas så, att instrument som antagits inom ramen för Europeiska konkurrensnätverket, däribland modellprogrammet för förmånlig behandling, inte är bindande för de nationella konkurrensmyndigheterna.
- 2) Unionsbestämmelserna, särskilt artikel 101 FEUF och förordning nr 1/2003, ska tolkas så, att det inte finns något rättsligt samband mellan en ansökan om immunitet som ett företag framställt eller planerar att framställa till Europeiska kommissionen och företagets förenklade ansökan hos en nationell konkurrensmyndighet för samma konkurrensbegränsande samverkan, som förpliktar den nationella myndigheten att bedöma den förenklade ansökan mot bakgrund av ansökan om immunitet. Den omständigheten att den förenklade ansökan troget återspeglar innehållet i ansökan om immunitet hos kommissionen har därvid ingen betydelse.

När en förenklad ansökan som ges in till en nationell konkurrensmyndighet rör ett snävare materiellt område än ansökan om immunitet hos kommissionen, är den nationella konkurrensmyndigheten inte skyldig att kontakta kommissionen, eller företaget självt, för att kontrollera huruvida företaget funnit konkreta exempel på olagliga ageranden på det område som påstås omfattas av ansökan om immunitet men som inte omfattas av den förenklade ansökan.

- 3) Unionsbestämmelserna, särskilt artikel 101 FEUF och förordning nr 1/2003, ska tolkas så, att de inte hindrar att en nationell konkurrensmyndighet under sådana omständigheter som i det nationella målet bifaller en förenklad ansökan om immunitet från ett företag som inte ansökt hos kommissionen om fullständig immunitet utan endast om nedsättning av böterna.

⁽¹⁾ EUT C 462, 22.12.2014.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 januari 2016 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – Valsts ieņēmumu dienests mot Artūrs Stretinskis

(Mål C-430/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Gemenskapens tullkodex — Artikel 29.1 d — Fastställande av tullvärdet — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artikel 143.1 h — Begreppet "närstående personer" vid fastställandet av tullvärdet — Släktskapsförhållande mellan köparen, en fysisk person, och företagsledaren i det säljande bolaget)

(2016/C 098/14)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valsts ieņēmumu dienests

Motpart: Artūrs Stretinskis

Domslut

Artikel 143.1 h i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 46/1999 av den 8 januari 1999, ska tolkas så, att en köpare, som är en fysisk person, och en säljare, som är en juridisk person inom vilken en släkting till denna köpare har faktisk möjlighet att påverka försäljningspriset för nämnda varor till förmån för denna köpare, ska anses vara närstående i den mening som avses i artikel 29.1 d i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996.

⁽¹⁾ EUT C 421, 24.11.2014.